

אל־סאלבדור: מיבחו לעם הישראלי

האמריקאית תזוהר בפני "קסטראוויז", הגנרלים "יאלצו" לקחת לידיהם את השילטון, וכיתות המוות יטפלו שוב בפעילי השמאל וביהודים החזופים. הכל צפוי והרשות נתונה, והתפוכות הספונטניות בארגנטינה ניתנות לצפייה מראש כרמה כמעט מדעית. אבל בינתיים צריכים איכשהו לחיות.

50 מיליארד אוברדראסט. קצת קשה לחיות כשחיבים לרוב מדינות המערב סכומי עתק, חובה הלאומי של ארגנטינה עבר השנה את קו ה־50 מיליארד דולר. היא מפגרת רק כמעט אחרי שתי חברותיה ליבשת, מכסיקו וברזיל. חוב כזה, שאילו מתלווה מוראל לאומי ירוד ביותר, ותסיסה פנימית קשה, מקשה על ארגנטינה לנהל מדיניות המבוססת על זקיפות גו

להילחם על איי פוקלנד (מלווינס) מאותה סיבה עצמה. הרמוקרטיה הבריטית, בהנהגת הסופרניץ מרגארט תאצ'ר, ביקשה לחפות על אבטלה עצומה שהקיפה שלושה חצי מיליון מפרנסים, ועל המפולת החברתית הכרוכה באבטלה כזאת. הדיקטטורה הארגנטינית רצתה להתחמק מהתוצאות הבלתי נמנעות של אינפלציה אדירת־ממדים וצעדי דיכוי קשים נגד

היריעות שמסר ארתור אלן, כתב אי. פי. בסאן־סאלבדור חמורות ביותר. באוקטובר תפתח ישראל מחדש את השגרירות שם, ותהפוך את נציגותה למרכז אימון וחימוש של צבא הממשלה, הטובה את בני עמו במדינה זו. ישראל תגביר גם את מעורבותה במילחמה נגד המישטר הסאנדיניסטי בניקארגואה. בכך תחזק ממשלת ישראל את מעמד מדינתנו, כאומה השנואה ביותר באמריקה המרכזית, יותר אפילו מארצות־הברית.

לעשות חשבון־נפש. מדיניות זו, שנחתמה סופית בביקורם של האל־סאלבדורים אצל מנחם בגין, לפני שבועות אחדים, תעמיד ישראלים רבים בפני דילמה קשה ביותר. בגין תומך במרכזים במרכז־אמריקה, אש"ף תומך בכוחות השיחרור. ישראל בעל מצפון לא יוכל שלא לעשות כמיטב יכולתו לחבל במדיניות כגון־שמיר, למנוע מהם מלסייע ברצח עם במרכז־אמריקה. ראשי ההסתדרות יצטרכו לעשות חשבון נפש רציני, ולהבין את הסתירה בין חברות במסדרות סוציאליסטיים בינלאומיים, לבין השתתפות חברת־העובדים בייצור כלי משחית עבור המרצחים הימניים באל־סאלבדור ובנוואטמלה.

פועלים בתשלובות המספקות נשק למרכז־אמריקה ייקראו להפגין סולידאריות, אנשי צבא ידרשו לשקול סירוב לאמן את פלוגות־הסער וכיתות המוות של בעלי זכויות היתר במרכז־אמריקה. השנים הקרובות יהוו שנות מיבחו לעם הישראלי.

ואי־התחשבות כמה שיאמרו הגויים. הארגנטינים פנו בקריאת אסי־אס לקרן המטבע הבינלאומית, כדי שיוכלו להימנע מפשיטת רגל פחות או יותר מיידית. ראשי הקרן, המבקשים למנוע מדרום־אמריקה את גורלה (או סיכוייה) של מרכז־אמריקה, נוטים להענות לבקשה, אבל לא בלי תנאים.

אחרי שזכו לדרישה מפורשת של תאצ'ר, הודיעו ראשי הקרן לארגנטינה, שעליהם לבטל באורח מיידית את ההקפאה על נכסים בריטיים, שנכנסה לתוקפה בעיקבות המילחמה על האיים. החונטה נענתה כאורח ממש בהול, החברות הבריטיות והבנקים (בעיקר לויידס) כבר מיהרו להעביר את חלק הארי של כספם לארצות אחרות. כל הנאומים הלאומיים השופעים על החשבון הניצחי עם בריטניה נידחקו מבווישים לפינה נידחת. מנהיגי החונטה מיהרו לזושינגטון, כובעם בידם, וזכו להלוואה ענקית של שני מיליארד דולר, בתנאים טובים יחסית. קרן המטבע הבינלאומית הקימה קונסורטיום מיוחד, המונה 263 בנקים, כמה מהם, למרבה האירוניה, בריטיים.

השבוע קיים הקונסורטיום, שכלל נציגים מ־246 מדינות, ישיבה בניו־יורק, שהוקדשה לאישור סופי של האשראי הגדול לארגנטינה. נציגי בריטניה הודיעו שחלקם בהלוואה יהיה כרבע מיליארד דולר. כך הגיע לסימום החלק האחרון של הפארסה הקרוייה מאלווינס־פוקלנד, שהיתה עשויה להחשב למצחיקה, אילמלא מחיר הרמים ששילמו ארגנטינים וכרטיסים חפים מפשע.

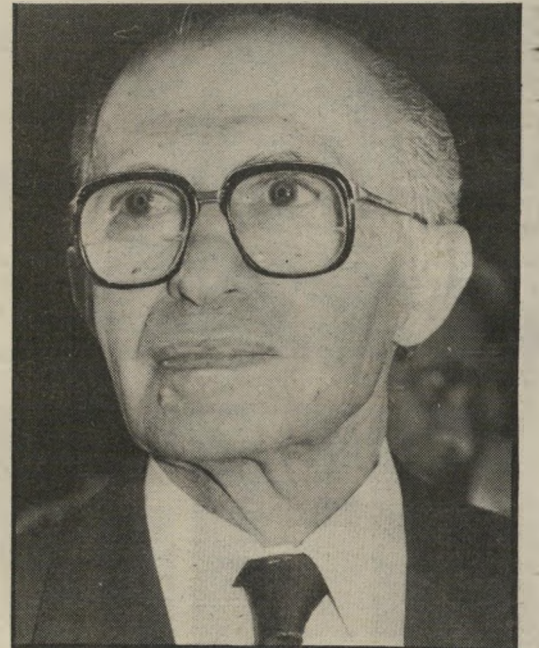

אנוקומו בלונדון בדרכו הביתה מיבחו חשוב למוגאבה

האיגודים המיקצועיים עתירי המעמדות. התוצאות היו כפופות להצלחה או לכישלון בשרה־הקרב. תאצ'ר ניצלה את הניצחון הצבאי עד תום, הציתה גל חרש של שוביניזם וזוהר רעת כאנגליה, שמשקיפים רבים סברו בטעות שהוא הפך לנחלת העבר, והצליחה לנצח בכחירות הכלליות בארצה חרף ההרס החברתי מעשה ידה. **תקופת מעבר.** הגנרלים, לעומת זאת, נאלצו לשלם את מחיר התבוסה. ארגנטינה עברה גל של טיהורים, הדחות, מישפטים, האשמות הדריות וזעזוע לאומי אמיתי שהשלכותיו לטווח ארוך טרם מוצו.

הפירושים השמאלי הוכיח שכוחו עדיין עימו, השמאל החל מתארגן מחדש, וקבוצות ואירגונים לזכויות האזרח נאבקות עתה, בגלוי, לחשיפת תעלומת הנעלמים (שנרצחו כלום) ולהעמדת האשמים לדיון.

אין ספק שארגנטינה נמצאת עתה בתקופת מעבר. יש להניח שצפויה למדינה זו תקופה מסוימת של דמוקרטיזציה. השמאל והליברלים ירימו ראש, יתחילו עידן של פריחה תרבותית, הפועלים ידרשו תוספות־שכר וזכויות סוציאליות, השגרירות

מנחם בגין מסייע מס' 1 לרצח־עם במרכז אמריקה

ולנחישות החלטתו למנוע את הפיכתו למרכז חימושו ואימונו של הימין הקיצוני הבינלאומי.

זימבאווה: תהליך חוקתי

המנהיג הוותיק ג'ושע אנקומו, הסכים בשבוע שעבר לשוב לזימבאווה, כדי להילחם על מעמדו כחבר פרלמנט. הניסיון להדיחו באורח חוקתי הוקע עליידי משקיפים אוהדים לזימבאווה כמעשה חמור. אנקומו אומנם חתר נגד מישטרו של רוברט מוגאבה, אבל פשרה כלשהי עימו ממש הכרחית כדי לקיים יציבות פוליטית במדינה זו, ולמנוע את גלישתה למעמד של עוד דיקטטורה אפריקאית שיגרתית.

רוברט מוגאבה הוכיח גמישות בלתי־מבוטלת בטיפולו במורדים תומכי אנקומו, ואף ניטרל את הבריגאדה החמישית של צבאו, שהשתוללה בסביבות בולאביה, מעוזו של המנהיג הקשיש. אנשיו של מוגאבה שונאים את אנקומו באורח אישי, ורבים מהם לוחצים על מנהיגם לנקוט צעדים קשים נגדו. עד כה נמנע מוגאבה מלקבל עצות כאלה. הוא אף הבטיח לאנקומו בן ה־68, שלא נשקפת לו כל סכנה, והזמין אותו לשוב מגלותו בלונדון. כל המשקיפים תמימי דעים שדרך הטיפול באנקומו, איש גרילה ותיק וערמומי, מהווה מיבחו חשוב למוגאבה. הרקורד המדיני שלו, עד כה, מחזק את התיקווה שהוא יעבור את המיבחו בהצלחה, ושהמאבק הפוליטי בזימבאווה יתנהל, אומנם, באמצעים חוקיים וחוקתיים.

ארגנטינה: גרביים במקום תותחים

קשה להתעלם מהאירוניה המסוימת, הנעוצה בעצם העובדה ששתי מדינות כליכך שונות זו מזו, כמו בריטניה וארגנטינה, יצאו

לרוסיה באהבה

כמו כל סרטי ג'יימס בונד, היה גם מרוסיה באהבה תשריר שירות למילחמה הקרה. שון קונרי נילם את הארס העליון המערבי, המכה בתחבולותיו את אילי הפשע ואת הקומוניסטים. למרות כל חילוקי־הדעות הסכימו כל המבקרים בנושא אחד: הרבה, "אהבה" לא הראו בסרט, את כל הדברים הקשים האלה א־אפשר לומר על ריי איניס (35). טכנאי דפוס בחברה בריטית גדולה ליצא מכונות הדפסה משוכללות. איניס פוטר מעבודתו מחברת סריאיי קונטרולס, מכיוון שהתעקש לצאת למוסקווה ולהיפגש שם עם אהובתו הרוסיה. איניס איבד את משרתו, שהכניסה לו 500 דולר לשבוע, ועומד לצאת בקרוב לכרית־המועצות, כדי לשאת את נערתו לאישה.

הוראה בלתי־אנושית. פרשת איניס, תושב ווסט־המפסטיד בלונדון, הגיעה לכלי־התיקשורת אחרי שתבע את מעסיקו לדין בעוון פיטורים בלתי־הוגנים. פרקליט החברה סיפרו לבית־הדין ששפט שאיניס פגש את אהובתו הרוסיה במהלך עבודתו במוסקווה, כמיסגרת עיסקה גדולה של 10 מיליון דולר. ההכנסה הגדולה הזאת כמטבע זר עמדה בסכנה, בשל מורת רוחם של הסובייטים מכונתו של איניס לשאת לאשה אורחית סובייטית ולהוציאה מתחומי ברית־המועצות. איניס הועבר עליידי מעסיקו לשלוחה שלהם בלאנוס. בירת ניגריה. אחרי שסיים את עבודתו נשלח ללונדון, אבל עבר דרך מוסקווה בדרכו הביתה. בשל עבירה זו פוטר מעבודתו. איניס הודה שמעסיקו אסרו עליו לבקר במוסקווה, אבל טען, במידה לא מבוטלת שת צדק, שההוראה הזאת היתה "בלתי־אנושית". הוא ביקר במוסקווה תוך כדי חופשתו, וכיוון שאיניס "צמית" של החברה, אין לדרוש ממנו לפעול בהתאם לאינטרס שלה גם בזמנו החופשי.

שון קונרי בגיימס בונד בלי אהבה

בית־הדין שפט לענייני עבודה רחה את פנייתו של איניס, ואף הוקיע אותה כקטגורנית, "הבלותית" ובלתי־סבירה. פיטוריו של איניס אושרו. הבריטי המאהב לא נרתע. הוא הודיע על כונתו לצאת למוסקווה, לשאת לאישה את אהובתו הרוסיה ואף להשתקע בברית־המועצות. משגרירות ברית־המועצות בלונדון נמסר שאיניס אכן יקבל אשרת כניסה, ושאיך לסובייטים כל התנגדות לשאיפתו לגור במוסקווה. איניס הוא איש חרוץ, בעל מיקצוע חיוני, ויוכל לקבל אורחות סובייטית.